

сось стока-та, Тукъ сумъ богатъ со кукя-та, Това ще ꙗ лепа кукя, Това ми ꙗ домакинка, Диредзи-те позлакени, Тие ми сеть синови-те; А маски-те обружени, Тие ми сеть мили керки. *ib.* 634. Полна царк-ва диредзи (уста). *ib.* p. 530 (*iam.*). Стреде море дирекъ съ крепить (бунаръ). *ib.* p. 531. (*iam.*). Една къща на единъ дирекъ?—Гѣба. Ч. 121. Една прѣквица на едно дирече?—Гоба-та. *ib.* 122. Азъ по слу-чий въсѣднахъ на една маща (дирекать на корабли) и водата му исхвърли върху едни стрѣмнини при онази планина. X. I, 159. Черк-ва толкозъ голѣма, толкозъ широка и висока и съ толкози диреци. Ж. 52. Моряци-ти ся испокатерили по дирецы-ты. Л. Д. 1873 p. 125. Страда-та ся подпира отъ два рѣда стѣлбове (дереци), кои-то носять тижестъ-та на покривка-та. *ib.* 1874 p. 234. Тая колиба сега нѣма нито веремиди, а само нѣволко изгнили диреци. *ib.* 1875 p. Ср. сл. ступъ.

Диренъ *пр.* 1) задній: И така като удра ламата и я истърбу-ши, Робенсынъ отрѣза малко отъ дырнытъ и плѣшки, за да го опиче. РА. 34. Дебело-то чърво въ краять са нарича са дирно или гѣзно чърво (rectum). Л. Д. 1869 p. 86. Ср. сл. подиренъ. 2) слѣдующій: Приказваше ся и за серіозны работы, каквы-то сѣ напрімѣръ дырны-тъ. Л. Д. 1870 p. 166. Ср. дирнятъ, подиренъ.

Дирликъ* (*dirilik*, s. t. 1. Vie. 2. Moyens pour vivre, pension alimentaire. 3. Manière de vivre, sociabilité) с. м. образъ жизни: Смѣ-тайте си вече какъ ще бѣди въ таква често случаи, къщній имъ дирликъ. Ж. 87. Хубаво ще я откраднѣшь, ще я повлечешъ, ами се-тъѣ какъвъ дирликъ ще има въ къща-та ви и помежду *ви.* *ib.* 184.

Дирница с. ж. задница: Яйце было порасло толико голѣмо, щото бѣднаж кокошка изпродрала си дирницѣ. Гн. 181.

Дирнятъ *пр. опред. формы въ знач.* послѣдній: Ако тая болестъ снайде бубѣ-тъ слѣдъ дырній и сѣнь, то тя еще може и да запреде и да завѣе. Л. Д. 1874 p. 188. Тутакси подиръ къпане-то трѣба да са избѣгва—уморяване или настижка. Дирня-та лесно са случва, ако стоимъ на прозорния вѣтръ. *ib.* 112. Тогава Констанций, като му харѣсали тия дирни-тъ, не можаль да са нахвали съ тѣхъ. *ib.* 179.

Дирхемъ* (изъ *греч.* δραχμή *заимств.* въ *тур.* dirhem, s. a. 1. Chez les Turcs c'est la $\frac{1}{100}$ partie d'une ocque. 2. Monnaie de cuivre, d'or ou d'argent. Pl. derahim) с. м. Ока—400 дирхемъ—6400 (16) ка-ратъ. Л. Д. 1874 p. 76. Дирхем-а-шяри—Граммъ. *ib.* 1875 p. XXXI.

Диря с. ж. слѣдъ: Нели (Яна) пѣт-а си забѣрка, Та заскита низъ гора-та. Три дни ходи, три дни шета, Никакъ дѣра не сѣ найде, Да